

A una dançaira de còrda.

Fòra d'arena e mai de telas
coma qui ven de l'amagat
amb un correr leugièr de gat
te trufas de las tombarèlas.

Cotilhonet embelugat
de trelusentas pimparèlas,
fas dejà ton trabalh alat;
ton front blanc s'enròda d'estèlas.

Sul cable tibat dins lo cèl,
corres viva coma un aucèl.
Als punhs lo balancièr, rebombas.

Puèi, òm diriá que, coma un cercle de papièr
traucas la luna en son entièr
e, pus luènh, sus la còrda tombas.

August Fourès.